

[Alfred Jensen.]

lejlighed, har man ikke taget med, og man skal gøre sig klart, at kommer vi ned på en produceret bolig mængde pr. år på f. eks. 10 000, vil det sige, at boligbehovet stiger år for år, og det vil igen sige, at slumkvartererne tager til, og det vil betyde større sjælelige og menneskelige katastrofer fremefter. Også det er ting, man må tage i betragtning, når man drøfter dette problem.

Jeg ved ikke, hvor meget de ærede medlemmer har tænkt forslaget igennem, men det forekommer mig, at man tager altfor letfærdigt på dette problem og ikke forstår, hvilke menneskelige og samfundsmæssige goder der faktisk her står på spil, hvis vi ikke griber ind og griber ind på en sådan måde, at vi fremmer boligbyggeriet. Jeg kan ikke se rettere end, at den eneste vej, der er at gå i den nuværende situation, er, at man yder et sådant tilskud, som vi har foreslået.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Thestrup, at han mente, at det også ville føre til dyrere boliger. Jeg er så heldig, at jeg for mange år siden beskæftigede mig praktisk med boligbyggeri. Det var på et tidspunkt, da man gav 40 pct. i tilskud til boligbyggeri — senere gik man over til at give tilskud til hver lejlighed i forhold til størrelsen —, og jeg ved, at netop det boligbyggeri, som var i gang for 30 år siden, i dag består som boliger, hvor man bor særdeles billigt. Det medførte ikke, at lejerne kom til at bo så særdeles dyrt i betragtning af, at de kom til at bo i nye lejligheder. Det skal ikke skjules, at de kom til at betale mere, end man betalte for en lejlighed af samme størrelse i de gamle ejendomme, men det er en kendsgerning, at de ikke kom til at betale den fulde pris, som de skulle have betalt, hvis alle omkostninger skulle have været udredet gennem lejen, og der bor de i dag billigt og godt. Det siger sig selv, at gennemfører man vort forslag, vil det også betyde, at de tusinder, der kommer til at bo i de boliger, der bygges i år, derved får mulighed for at få en leje, der mindst bliver 150 kr. billigere pr. år, efter hvad ministeren påstår, — men som efter min opfattelse vil blive 300—400 kr. billigere end ellers.

Jeg ved ikke, om det hjælper at appellere til de ærede ordføreres hjerter, men jeg vil alligevel ikke undlade at gøre det og fastslå, at det er nødvendigt, at man gennemfører foranstaltninger, som sikrer en forøgelse af boligbyggeriet, og disse foranstaltninger må gennemføres omgående, hvis det skal få nogen betydning for boligbyggeriet i år.

(Kort bemærkning).

Ingvar Dahl: Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at mit parti helt og fuldt er indstillet på den linie, at yderligere lettelse for boligbyggeriet vil være nødvendige for at nå ned på et lejeniveau, der kan betales af den almindelige befolkning.

At vi ikke giver tilslutning til det foreliggende lovforslag, er vel naturligt i betragtning af, at det egentlig kun er en skitse, uden detaljer, men vi er fra vor side villige til at forhandle om, hvilke veje vi skal gå for at lette priserne på nybyggeriet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Alfred Jensen): Jeg kan ikke give det ærede medlem hr. Ingvar Dahl ret i, at her kun er tale om en skitse til et forslag. Her foreligger et forslag, som kan behandles og gennemføres, som det foreligger; derom er der ikke nogen tvivl, for det er muligt at gennemføre et sådant tilskud. Man kan tale om, at det er urimeligt at give samme tilskud til 3 værelses lejligheder som til 2 værelses lejligheder, men at forslaget kan gennemføres, er udiskutabelt.

Dernæst kan jeg selvfølgelig erklære mig tilfreds med, at socialdemokratiet er indstillet på, at der skal ydes større tilskud til boligbyggeriet, men det havde unægtelig været bedre, om det ærede medlem på en mere utvetydig måde kunne have sagt, hvorledes man ville yde tilskud. Man vil altså ikke give penge som her foreslået. Hvis man ville det — enten man nu ville give 6 000 kr. eller mere eller mindre —, kunne man i hvert fald give tilslutning til princippet, at der ydes tilskud på den måde, vi har foreslået. Men heller ikke det har det ærede medlem givet udtryk for. Derfor forstår jeg ikke, hvorfor han står her og siger, at hans parti er indstillet på tilskud, men ikke ved, hvad det vil give. Det ærede medlem, som kæmper for vinterbyggeri, må dog vide, at det vigtigste for bygearbejderne er, at der er arbejde at få i sommermånederne. Det vil sige, at man skal i gang i marts—april måned, og det vil sige, at det haster. Det ærede medlem og hans parti må snart se at blive klar over, hvordan de vil ophjælpe byggeriet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.